

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 326/2021
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., правних следбеника сада пок. ВВ, бив. из, чији је заједнички пуномоћник Јован Митровић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала из Лесковца, ради дуга, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2266/2020 од 24.09.2020. године, на седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2266/2020 од 24.09.2020. године.

Образложење

Основни суд у Лесковцу, пресудом П 5966/18 од 20.02.2020. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се обавезе тужени да исплати тужиоцима на име дуга на основу неисплаћене пензије сада пок. ВВ за период од 04.06.2001. године до 22.08.2008. године износ од 624.607,30 динара, са законском затезном каматом од 19.01.2016. године, као дана подношења тужбе до коначне исплате. Одлучио је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж 2266/2020 од 24.09.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 5966/18 од 20.02.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба је поднета 19.01.2016. године.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде, у делу којим је одбијен тужбени захтев тужилаца ради исплате износа од 624.607,30 динара, очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужилаца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић